

Cestovní horečka

VÁNOČNÍ ČÍSLO

#4

Vánoční ples společně s rozhovorem

Dobročinnost nejen o Vánocích

Report z Vídně

Drobnosti na SOŠS

Vánoční ankety

**Jak vypadají svátky v Anglii,
Americe a Španělsku**

Deník maturantky

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA SLUŽEB S.R.O.

Obsah

Úvodník	3
Naše taneční kurzy 2022	4
Petr Protivánek.....	4
Reportáž z Prahy.....	6
Je Vánoční Vídeň jen tahák na turisty?	7
Vánoční dobročinnost	9
MATURITNÍ PLES 6.1.2023.....	10
Petr Protivánek - Školní akce za uplynulý půlrok	13
Deník maturantky.....	16
Zpráva z Erasmu	17
Vánoční rozhovory.....	18
Rozhovor s paní učitelkou Rellovou	18

Úvodník

Milý čtenáři,

předem se chceme omluvit že vánoční číslo vydáváme v březnu, ale bohužel jsme museli přebrat vedení časopisu po druháčích a zároveň nám na celý měsíc odjel spolužák na program Erasmus+ do Rakouska.

V novém „Vánočním“ čísle se dozvíte jak probíhaly taneční u druháků nebo jak jsme se se školou vydali do Prahy na letiště, ale i do samotného centra města. O tuto reportáž se postarala Nela Zvoničková. Dále jsme se se školou dostaly do překrásné Vánoční Vídně která se konala 20.12. O tuto reportáž, ve které se dozvíte jestli je Vídeň jen tahák na turisty se postarala Maruška Pryčová. Dále si pro vás naše redakce připravila článek o dobročinnosti, protože Vánoce je hlavní čas pro dobré skutky. Takže naše škola nemohla být určitě výjimkou. Pro nabuzení ještě větší Vánoční atmosféry si pro nás pedagogický sbor připravil překvapení v podobě divadelního představení Louskáček v Moravském divadle. I za tuto reportáž vděčíme Nelči Zvoničkové.

A protože jsme na škole která má velikou vazbu s jazyky, tak i z naší „cizostátní“ rubriky, a také díky Nelči Opravilové jsme mohli nahlédnout pod pokličku Španělských Vánoc. Dále vás také určitě zaujme zpráva která k nám dorazila přímo ze srdce Tyrolska. Jak jsme již zmiňovaly na začátku, jeden z našich spolužáků se účastnil programu Erasmus+ právě v Rakouském Tyrolsku. Více o tom jak celý projekt v Rakousku probíhal si můžete přečíst už sami na straně 15. Na konci našeho časopisu si pro vás naše redakce připravila rozhovory s učitely, které jsme vyspovídali jak slaví Vánoce či jestli děti už vědí o existenci Ježíška. To i mnohem více si pro nás připravila spolužačka Ad'a Štveráková které patří velké díky.

Doufáme že alespoň trochu odčiníme zpoždění právě obsahem na kterém si dala záležet celá redakce i lidé mimo ní. Věříme, že se vám i nadále bude naše práce s časopisem líbit a uvítáme jakékoliv nové členy či nové nápady a připomínky.

Děkujeme

Vaše I.A

Naše taneční kurzy 2022

Petr Protivánek

Protože jsou taneční kurzy neodmyslitelnou součástí druhého ročníku na střední škole, tak jsme se rozhodli o tento zážitek nepřijít. Nicméně naše škola kvůli poměru dívek a chlapců na škole taneční kurzy neorganizuje a ani nijak nezřizuje, tak jsem se s několika spolužáky domluvil, že si taneční kurzy zařídíme sami, a tak jsme učinili. Přihlásilo se nás okolo deseti do taneční školy Coufalovi. Taneční páry jsme ve většině tvořili mezi sebou, ale některé spolužačky skrze nedostatek tanečních partnerů tvořili pár s kamarády ze své základky.

Naše první lekce byla hned prvního září a následně jsme na další lekce chodili každý čtvrtek. Každá lekce trvala přes dvě hodiny a samotné lekce se konaly v prostorách budovy RCO Olomouc neboli ta vysoká budova před hlavním nádražím. Naše taneční tvořily 10 lekcí, 2 tančírny a 3 kolony (prodloužená, maškarní a závěrečná). Já se svými spolužáky jsme chodili do kurzu s názvem kurz D, tento kurz se skládal z mnoha studentů, kteří se přihlásili do tanečních kurzů sami bez zřízení kurzu vlastní školou. Náš kurz byl pod vedením Ondřeje Techmanna a úspěšné tanečnice ze StarDance Kristýny Coufalové. Celkově nás v našem kurzu bylo okolo 40 párů. Díky tomu jsme se seznámili s ostatními účastníky tanečních a navázali tak nová přátelství. Téměř po každé lekci jsme si udělali vlastní program (pravidelné návštěvy karaoke baru, letního kina či jiných podniků v centru Olomouce).

Tančírny se konaly vždy poslední neděli před prodlouženou či závěrečnou kolonou. Trvaly okolo jedné hodiny a mohlo se tančit v civilním oblečení. Na rozdíl od klasických lekcí, kde byla povinnost být oblečen společensky. Tančírny také probíhaly zcela na jiném místě, a to v sálu svatého Josefa na náměstí Republiky.

Prodlouženou jsme si moc užili, byli jsme sice hodně nervózní, ale byl to nezapomenutelný večer. Tančili jsme téměř pět hodin, z toho jsme měli více jak hodinovou generálku a pouze dvacet minutovou pauzu. Na prodlouženou jsme dostali za úkol vytvořit vlastní skupinové tablo, to naše můžete vidět u nás ve třídě 2. A. V tento večer jsme tančili mnoho tanců, které jsme se do té doby dokázali na kurzech naučit (polka, tango, jive, waltz, blues, mazurka...), nejvíce nás ale bavily skupinové tance (country, Zuzana, kankán...). Maškarní prodloužená byla velice vtipným zážitkem. V párech jsme si museli vytvořit takzvané matching kostýmy. Tančili jsme také několik hodin a součástí programu bylo vyhlášení nejlepšího kostýmu v páru a tombola s peněžní výhrou.

Závěrečná byla takovou třešničkou na dortu našich celých tanečních. Tento večer byl sál plný hostů, každý si pozval co nejvíce lidí. Tančili jsme téměř šest hodin, z toho opět jsme měli více jak hodinovou generálku a dvacet minutovou pauzu. Součástí programu byly tance profesionálních tanečníků, módní přehlídka šatů, předvedení námi naučených tanců ze všech lekcí (stejně tance jenom o stupeň složitější), a hlavně soutěž o nejlepší taneční pár. Já s mojí spolužačkou Naty Vykydalovou jsme se umístili na pátém místě z téměř čtyřiceti párů.

Celkově jsem si taneční moc užil, tance mě velice bavili a nebojím se říct, že mi i šli. Se spolužáky jsme vždy zažívali nezapomenutelné zážitky, když jsme se rozhodli po lekcích někde vydat. Určitě bych celý tento proces absolvoval znovu, doporučuji všem, aby se tanečních zúčastnili. Neměnil bych ani taneční školu, přes kterou jsme měli lekce zařízeny. Jedině mě mrzí, že se od nás ze třídy neúčastnilo tanečních více spolužáků, a že se skrze povinné praxe na hotelu nemohu účastnit pokračovacích kurzů. Ale i tak to bylo nezapomenutelné zpříjemnění podzimu 2022.

Reportáž z Prahy

Nela Zvoničková

Do Prahy jsme vyrazili z Olomouckého vlakového nádraží brzy ráno. Cesta utekla rychle, jelikož s námi jel skvělý kolektiv lidí.

Když jsme dorazili do Prahy, tak jsme se hned vydali metrem směr letiště Václava Havla, kde na nás čekala exkurze různých leteckých simulátorů a prohlídka výukových míst. Velice se mi exkurze líbila, jelikož jsme si vyzkoušeli jaké je to zažít rychlou evakuaci z letadla, při které musíme využít nafouknutou evakuační klouzačku. Robert nám zábavnou formou udělal instrukce z pozice letušky, které byli velice stručné a srozumitelné.

Poté jsme se vydali k Pražskému hradu, kde se naše skupina měla setkat s paní průvodkyní, která nás poté provedla po památkách Prahy. Je škoda, že paní moc nešlo slyšet, tak jsme nemohli vyplnit podle jejího výkladu pracovní listy, které nám zadaly paní učitelky. Během toulek po Praze jsme měli krátký rozchod po trzích, aby jsme se mohli zahřát čajem, nebo nějakým dobrým jídlem. Tímto naše exkurze skončila a jeli jsme zpátky do Olomouce.

Je Vánoční Vídeň jen tahák na turisty?

20.12.2022 se dobrovolníci, nejen z naší školy, za doprovodu paních učitelek Krejčí, Volské a Valentové, zúčastnili výletu do Vánoční Vídně. A jak naše cesta vlastně probíhala? Hned ráno jsme se sešli v 7.30 před Slovanským domem, ani jsme se nestihli rozkoukat a už před námi stál náš odvoz, dvoupatrový autobus. Nastoupili jsme a vyrazili. Krátce po osmé hodině jsme opustili Olomouc a směřovali jsme na Brno, kde se k nám přidali další účastníci. Celým dnem nás provázeli Šárka Pečová a Kačka Žampachová. Jejich práce začala už v tu chvíli, kdy jsme nastoupili do autobusu. V průběhu naší cesty nám sdělovali všechny důležité informace a vše zorganizovali.

Blížil se čas oběda, proto jsme si v Rakousku udělali menší obědovou přestávku. Zastavili jsme ve zdejším nákupním centru a dostali na dvě hodiny rozhod. Pořádně jsme se posílili a mohli jsme pokračovat.

Hurá! Dorazili jsme na místo a začal náš program, toho se chopili zmíněné druhačky.

Připravili si pro nás procházku Vídní po různých zajímavých místech.

První zastávkou bylo Náměstí Marie Terezie a muzea Přírodovědecké a Uměleckohistorické. Dále jsme navštívili např.: Hofburg, Katedrálu sv. Štěpána nebo jsme viděli muzeum Albertina, a to zdaleka není vše. Hodně jsme toho viděli, ale ještě více jsme se toho dozvěděli, takže si myslím, že průvodcování holky zvládly na jedničku:)

Prošli jsme centrem města a naši procházku zakončili na vánočních trzích v Rathausplatz. V počasí naší vycházky jsme také narazili na další, menší trhy, ale žádný nepůsobil tak pohádkově, jako ten, který jsme navštívili my.

Setmělo se a náš výlet se chýlil ke konci, sešli jsme se a společně jsme se vypravili k autobusu, který nás po dlouhém užitém dni odvezl zpět do Olomouce, kam jsme krátce po deváté hodině bezpečně dorazili. I když nám počasí moc neprálo, všichni jsme si výlet moc užili a rádi budeme na tento zážitek vzpomínat.

Věřím, že spousta z vás už někdy na nějakých trzích byla, jaký je však rozdíl mezi těmi českými a rakouskými? Na trzích v Rathausplatz se to vánoční náladou jen šířilo. Kromě samotných stánků s občerstvením, drobnostmi s vánoční tematikou nebo dětskými hračkami se trhy pyšnily například krásně nazdobeným parkem, který dodal celému místu magickou atmosféru nebo ledovou stezkou pro milovníky bruslení na ledu.

Čím později bylo, tím více lidí začalo přicházet, není se čemu divit, večer totiž trhy vypadají ještě kouzelněji než ve dne.

Do vánoční nálady se naladila celá Vídeň, různé osvětlení a dekorace jste tedy nemohli přehlédnout.

Všechny ulice a budovy byly krásně nasvícené a ozdobené, často i nezbytně moc.

Vídeňské trhy jsou nádherné, krásně nazdobené, je to skvělý zážitek, ale nijak zvlášť se od těch našich neliší.

Abych to nějak shrnula, vánoční Vídeň je krásná, moc jsem si tento výlet užila a ostatní určitě taky.

Na stáncích měli velký výběr v podstatě všeho na co si vzpomenete, magický pocit když se setmí a všechna krásná osvětlení jsou vidět pořádně, všechny atrakce a prostředí působili opravdu až pohádkově.

Všechno bylo bezvadně naplánované a zorganizované, super práce našich průvodců, měli to bezvadně naučené a připravené, příští rok mě to čeká taky, tak doufám, že to zvládnou alespoň z části jako holky:)

Byl to opravdu hezký zážitek, proto, i přes ne moc příznivé počasí, hodnotím celý výlet kladně a těším se na ten příští.

Marie Pryčová 1.A

6

8

Vánoční dobročinnost

I když si to většina lidí neuvědomuje, k Vánocům patří i dobročinnost. Ať už se jedná o příspěvek na charitu nebo pomoc lidem postiženým nějakou katastrofou, k Vánocům dobročinnost prostě patří. Existuje plno stránek a organizací, které v období Vánoc pomáhají těm, co to potřebují. Patří mezi ně třeba Ježíškova vnoučata, Milý Ježíšku nebo Krabice od bot.

Do projektu Krabice od bot se tradičně zapojila i naše škola. Je to o tom, že dáte do krabice od bot cokoli neponičeného, co máte doma a zbytečně se to povaluje. Například hračky, věci na kreslení, kosmetika, bonbóny a různé věci, co vás napadnou. Nedávejte tam ale peníze ani drahou elektroniku a nemělo by tam být nic křehkého. A nakonec na krabici napíšete, pro koho by měla být, kluk nebo holka a věk.

Já osobně jsem se do projektu zapojil a musím říct, že to byl velice hezký pocit, když jsem věděl, že někomu udělám radost svými hračkami z dětství, plyšáky, pohádkovými figurkami nebo pomůckami na kreslení. Nikdy by mě samotného nenapadlo takhle něco někomu dát a udělat mu radost, ten pocit z toho prostě stojí za to.

Vánoční Louskáček

Nikdy jsem na baletu nebyla a vždy jsem se chtěla účastnit nějakého baletního vystoupení. Byli jsme usazeni na skvělých místech, takže jsem si užila svůj výhled na pódium naplno. Baletka, která hrála hlavní roli Kláry měla krásné pohyby a tancem vyjadřovala i své pocity. Moje oči většinu času obdivovaly krásné kulisy a kostýmy. Vystoupení jsem si velice užila a doufám, že ostatní též.

MATURITNÍ PLES 6.1.2023

Bylo tam přibližně 400 lidí, byla tam hezká výzdoba se zlatými a černými balónky a s třídami maturantů. Tancovala tam skupina 331 dance Olomouc v které je i slečna z 4.A. Aneta Fafilková. Měli tam proslov zástupci tříd a třídní učitelé. Za 4.A. to byli Nela Drexlerová a pan učitel Pavel Stůj a za 4.B. Ondra Kotěšovský a paní učitelka Kamila Místerová.

Bylo šerpování maturantů kde každý měl nějakou svoji písničku, šli po červeném koberci a u toho se říkalo něco o nich. Jak došli ke svému třídnímu učiteli dostali šerpu a růžovou růži. Potom byl tanec maturantu s rodiči a nakonec mohl tancovat kdokoliv s kýmkoliv jen tak na písni, které se tam hrály. Paní učitelka Místerová a pan učitel Stůj hráli hru paní učitelka měla za úkol rozbít Piňatu a pan učitel krabici s páčidlem.

Okolo 11 hodiny večer měli obě třídy každá za sebe vystoupení, které se obou moc povedlo. Maturitní ples se hodně povedl i ostatní hosté, kterých jsem se ptala měli stejný názor.

ŠPANĚLSKÉ Vánoce

NELA OPRAVILOVÁ

V období adventu se začíná objevovat vánoční výzdoba jak ve městech i normálních domácnostech. Většina španělských domácností má doma malý betlém, některé i stromek. Na ulicích se dále nachází velké dřevěné nebo živé betlémy. Většina španělských rodin dává přednost umělému vánočnímu stromku před živým. Je tomu tak, protože si na vánočních dekoracích mnoho nepotrpí. Bývá zde teplo okolo 20 °C a Španělé si radši užívají venku. Před stromkem si doma raději vystaví již zmíněný betlém. Vánoční nálada pokračuje až do období Tří králů. Tento den Španělé oslaví druhé Vánoce a oslavy mohou skončit. K večeři se zasedá kolem desáté hodiny večer a oslavy trvají většinou celou noc. Zpívají se koledy, pije Cava, španělská verze francouzského šampaňského. Jako v každé zemi mají i Španělé své oblíbené cukroví. Jsou to zejména nugáty a máslové sušenky. Na Štědrý den dárky nenosí Ježíšek nebo Santa Claus, ale Tři králové.

Jídlo

Na rozdíl od Česka nemají Španělé jedno typické vánoční jídlo. Na Štědrý den se obvykle připravuje oblíbené jídlo členů rodiny. Například krocan, jehněčí, vepřové maso... A samozřejmě jsou tu sladkosti, typický je Turrón (velice podobné tureckému medu), marcipánové. V den Tří králů se připravuje tradiční Roscón de los Reyes, který připomíná vánočku, ale je pletený ve tvaru kruhu a ozdobený kandovaným ovocem, fíky a mandlemi. Do jeho těsta se zapéká figurka krále a fazole bobu. Podle legendy, ten, kdo narazí při jídle na figurku, se stane králem, a kdo najde bob, ten platí roscón.

Tradice

V Katalánsku a Aragonu se setkáme s trochu bizarní tradicí. Děti si v prosinci vyrobí ze dřeva nebo kartonu postavičku Tió de Nadal, která vypadá asi jako velmi hubené prase. Má, ale vypadat jako dřevěné poleno. Tento výrobek postaví na Štědrý večer ke krbu nebo do obýváku a začnou zpívat písničku, ve které zvířátku přikazují, aby se vyprázdnilo. Přitom ho ještě mlátí paličkami. Potom se děti vzdálí a jeden z rodičů nanosí pod jeho nohy dárky.

Petr Protivánek - Školní akce za uplynulý půlrok

Projekce cestopisného dokumentu Magický Senegal (30. 9. 2022)

V dopoledních hodinách se první dva ročníky naší školy účastnily projekce cestopisného snímku Magický Senegal v kině Metropol. Již minulý rok se naše třída účastnila podobné akce pod názvem Madagaskar: Příběh pradávnej lemurie. Projekce trvala více jak 70 minut a autoři dokumentu doprovázeli promítání svými poznatky z cest.

Projekty Hrdá škola

Téměř každý měsíc školního roku se koná speciální den na danou tematiku. Od září jsme tak díky tomuto projektu mohli zažít Suit up den, Den bez batohů, Halloweenský den a mnoho dalších. Tyto dny umožňují prožít studentům vtipné a kreativní zážitky, aniž by museli opustit budovu školy. V tomto projektu je škole již druhým rokem a mezi studenty jsou dny v rámci Hrdé školy velice oblíbené.

Průvodcování historického centra Olomouce (11. 10. 2022)

Žáci druhého ročníku v tento provedli studenty prvního ročníku historickým centrem Olomouce. Studenti se museli naučit průvodcovské výklady nazpaměť ke všem třinácti zastavením (například: olomoucká radnice, barokní kašny, kostel sv. Mořice, katedrála sv. Václava...). Ze svého podání výkladu byli následně hodnoceni známkou nejvyšší hodnoty. Tato akce je školní tradicí a je povinnou pro všechny studenty druhých ročníků.

Den muzeí a knihoven (25. 10. 2022)

V tento den se všechny ročníky účastnily doprovodného programu v Městské knihovně v Olomouci a v Muzeu umění Olomouc. V knihovně studenty čekala přednáška na téma drogy a jejich negativa, naopak v muzeu je čekala individuální prohlídka muzea a vystavených děl, také jim byly rozdány pracovní listy s úkoly k daným obrazům.

Recitační soutěž ve španělském jazyce v Ostravě (7. 11. 2022)

Této akce se účastnili pouze dva studenti, a to já (Petr Protivánek) a Anna Pelcová. Měli jsme za úkol se nazpaměť naučit vybranou báseň či text, který jsme museli recitovat před porotou. Akce se konala v Gymnázium Olgy Havlové, které se nachází v ostravské Porubě. Na akci nás doprovázela paní učitelka španělštiny Kamila Misterová. Samotný průběh soutěže byl velice příjemný, i když konkurence byla veliká.

Scholaris (23. 11. 2022)

Jako každý rok, tak se v prostorách střední školy Polytechnické konal Scholaris neboli přehlídka středních škol. Několikátým rokem má naše škola na této akci stánek s propagačními materiály a

informacemi o naší škole. Vždy se vybraní učitelé a studenti snaží takzvaně nalákat zájemce na naši školu, tím, že jim předávají osobní názor, úspěchy a výhody školy či základní informace o škole.

11

Exkurze do Prahy (30. 11. 2022)

Po delší době se opět konala celodenní školní exkurze mimo Olomouc. Studenti prvního a druhého ročníku vyrazili ranním vlakem do Prahy a následně se přepravili na pražské letiště neboli letiště Václava Havla, kde pro ně byl připravený program. Bývalé stewardky leteckých linek provedly studenty prostory letiště, ukázaly jim mnoho strojů či provizorních letadel. V rámci prohlídky si studenti mohli vyzkoušet speciální ochranný overal a samotný nácvik evakuace letadla. Dále studenty čekala prohlídka pražského hradu a rozchod v centru města.

Dny otevřených dveří (14. a 21. 12. 2022)

Jako na každé škole i na té naší se na přelomu roku vždy konají termíny dnů otevřených dveří. Na naší škole sami studenti provázejí uchazeče do prvního ročníku a jejich rodičovský doprovod po škole ke konci prohlídky školy si sami uchazeči setkají s naší paní ředitelkou. Nicméně ještě jeden termín dnů otevřených dveří se ještě nekonal a koná se 18. 1. 2023.

Předvánoční exkurze do Vídně (20. 12. 2022)

Studenti ze všech ročníků se po ročním odkladu kvůli covidové situaci mohli opět účastnit tradiční školní akce, kterou je předvánoční zájezd do Vídně. Vždy na tuto akci jede jeden školní autobus a druhý s vybranými studenty na pozici průvodců a se žáky zcela jiné školy. Tento zájezd začíná se pár hodinovým zastavením v nákupním centru poblíž Vídně, kde se nachází jeden z největších rakouských Primarků. Dále jsou studenti převezeni do centra Vídně a průvodci (vybraní studenti druhého ročníku) je provází centrem podle trasy, kterou si předem připravili. Pobyt v centru obsahuje několik rozchodů na vídeňských náměstích či na místních vánočních trzích.

Mé zhodnocení

Naše škola v poměru s ostatními pořádá dosti exkurzí či akcí. Mimo jiné kvůli covidové situaci, která již se sice v Evropě jeví jako ukončena a bez jakýchkoli opatření zanechala na samotném cestovním ruchu velké rány, jak v rámci inflace, tak i dostupnosti. Myslím si, že než bude možno cestovat celosvětově bez problémů bude to trvat několik let. Doufám, že naše škola v následujících letech aměsíců nepoleví a dovolí tak studentům této školy zažít cestovní ruch v rámci právě exkurzí a zájezdů, a ne jenom teoretickou formou. Tento rok naši školu čekají projekty Erasmus+, takže je jasné, že veškeré úsilí škola směřuje právě sem, myslím si, že zrovna toto je neskutečná příležitost, kterou škola nabízí a výhoda, kvůli které jsem si právě naši školu vybral.

Deník maturantky

Zdravím Vás moji milí čtenáři a vítám Vás u mého dalšího maturitního výlevu emocí a zkušeností. A co se od mého posledního příspěvku změnilo? Asi jen to, že jsem ještě více nervózní, protože maturita klepe na dveře. Jako první bych ale naskočila na trochu veselejší notu, a to tak, že jsme byli před Vánoci ve Vídni! My čtvrtáci už jsme nemuseli absolvovat průvodcovskou trasu, kterou btw. máme už dávno za sebou, a tak jsme si vymysleli svůj program. Zavítali jsme například do australského pubu, kde jsme samozřejmě hovořili o maturitě a tak (mrk, mrk). Všichni jsme se posléze sešli na trzích a zjistili, že stejně si za ty eura žádnou předraženou hrůzu nekoupíme, protože jsme stále chudí studenti... Byl to ale povedený výlet.

Co Vás ale určitě zajímá, je má maturitní práce, že? Za pár dní nás čeká poslední povinná konzultace a konečně se toho můžeme všichni zbavit, aspoň tedy do chvíle obhajoby. Naopak se můžeme plně věnovat maturitním otázkám a další přípravě (tříkrát hurá). Zároveň si začínám uvědomovat, že teď začínáme všichni prožívat naše poslední měsíce na této škole, a že ta naše středoškolská cesta už pomalu končí. Teď jsem byla ale sentimentální, fuj.

A teď k té nejlepší věci, která se za poslední dobu odehrála.....spusťte fanfáry..... MATURITNÍ PLES. Teda řeknu vám, byl to stres a nervozita. Do poslední chvíle nikdo nevěděl, jaké to vlastně bude, myslím si, že šlo hlavně o to, aby se každý na plese bavil a abychom zjednoho večera vykouzlili nezapomenutelný zážitek nejen pro nás maturanty. Úvodní proslovy byly naprosto fantastické a program byl skvěle naplánovaný.

Musím uznat, že na tom červeném koberci, po kterém jsme se promenádovali při šerpování, jsem utíkala asi tak rychle, jako Hilšer z poslední superdebaty - a byla to pecka!

Samozřejmě, jako vždycky se musely objevit nějaké problémy. Například 4.B nešla spustit písnička na závěrečné vystoupení. Moderátor se z toho snažil skvěle vybruslit a katastrofa byla zachráněna.

V (ne)poslední řadě bych chtěla zmínit, že ty fotky, které nám vyfotil pan fotograf, který se pohyboval přímo v terénu, jsou fakt hustý. Nevím, jak to udělal, ale na všech vypadám skvěle, asi kouzlo osobnosti.

Děkuju, že jste to dočetli až sem!! Snad to se mnou do té maturity vydržíte.

Tak zatím čau!!!!

Zpráva z Erasmu

Mayrhofen kde probíhá náš Erasmus+ projekt je malé městečko v horském středisku Zillertal v Rakouských Alpách. Je zde pár domů, kde žijí lidé, ale město tvoří převážně hotely, které tu jsou na každém rohu. Naše praxe probíhají na hotelech Neuhaus, Elizabeth a Berghof. Praxe probíhají tak že my, co jsme na hotelech Elizabeth a Neuhaus pracujeme 6 hodin a Berghof 8 hodin. Vždy chodíme ráno, ale je možnost také jenom večer nebo naopak jen ráno.

V Neuhausu je standardní v 9:00 začátek směny kde uklízíme po hostech na snídaních až do 11:00 kdy je oběhová půlhodinová pauza. Po pauze nás čeká vysávání a vytírání na svojí přidělené restauraci. Končíme okolo 13 hodiny a do 17:30 máme pauzu kterou každý využívá po svém. Někdo chodí na procházky jiný zase odpočívá na pokoji nebo si plní věci které máme zadané. V 17:30 nám začíná večere pro personál a v 18:00 večere pro hosty. Hosty vždy vítáme u dveří dané restaurace a čekáme až hlavní číšník objedná nápoje.

V tento moment si hosti obvykle odcházejí pro salát a po salátu už chodíme za nimi a ptáme, zda si dají polévku a popř. jakou protože je vždy na výběr ze dvou typů polévek. Po polévek přichází hlavní chod a dezert. Na hlavní chod jsou vždy na výběr tři verze jídla: maso, ryba nebo vegetariánské. Podle toho, kdo chce, jakou variantu. Jednu z těchto variant napíšeme na lístek a dáme ho panu Moiggovi který je šéf celého hotelu. Vždy si musíme na pokrm 2-3 minuty počkat až nám ho vydá. Poté už míříme k hostovi. Konec naší, práce alespoň v hotelu Neuhaus je ve 21:00 kdy odcházím na pokoj rovnou spát.

Náš největší zážitek proběhl s již zmiňovaným panem Josefem Moiggem jelikož je trochu odlišný od jiných lidí a jeho chování se ne vždy blížilo k normálu. Nicméně i po složitých domluvách nebyl zcela nejhorší tak jak jsme si na začátku mysleli. Ale abychom tu neměli jen negativa tak jsme si našli v hotelu spoustu nových přátel, kteří nás podrželi při práci. A hodně velké díky patří také číšníkovi jménem Adrian, který nám ukázal a vysvětlil jak celý hotel a lidé kteří v něm pracují funguje. Až na pár výjimek k nám byli opravdu všichni velmi milí a tolerantní. Co se týká výletů je tu spousta lyžařských aktivit, ale také turistika nebo kultura. Ceny jsou tu vyšší než v Česku. I když je to dlouhá doba, co jsme pryč, tady čas utíká opravdu velmi rychle.

Vánoční rozhovory

Rozhovor s paní učitelkou Rellovou

Jaké dodržujete zvyky a tradice nebo jste dodržovala v dětství?

Zvyky a tradice?

Tak klasika, zdobíme stromeček, máme k večeři kapra, pečeme cukroví... adventní věnec vyrábíme... olovo nelijeme, ale když jsem byla dítě, tak jsme pouštěli lodičky ze skořápek a svíček. To jsem dělala i se svými dětmi u nás doma.

Ví už Vaše děti o existenci Ježíška? Jestli ano, jak se to dozvěděli a jestli ne, jak jim to plánujete říct?

Ano, děti to vědí, protože dcera má 14 a syn má 19. Věřili dlouho a řekla bych, že se o neexistenci Ježíška dozvěděli ve škole od spolužáků. Já jsem se to snažila co nejdéle protahovat, ale ve škole díky spolužákům a kamarádům to prostě prasklo.

Co jste dělala, když ještě Vaše děti věřily na Ježíška, abyste udržela kouzlo Vánoc?

Většinou jsme šli zapalovat prskavky a buď já nebo manžel jsme dali pod stromeček dárky nebo jsme se šli projít a těsně před tou procházkou, když se děti ještě oblékaly, tak se rychle přenesly ty dárky, šli jsme na procházku a bylo velmi kouzelné, že když jsme se vrátili, tak byly pod stromečkem najednou dárky.

Jak přemýšlíte nad udržitelností během Vánoc, například živý stromeček v květináči apod.?

Přemýšlím nad tím, letos jsem hodně zvažovala stromeček v květináči, ale zatím jsem nakonec zvolila klasický řezaný. Myslím si, že ten v květináči, pokud člověk bydlí v paneláku a nemá ho kam dát na zahradu, tak je zbytečný. Umělý se mi nelíbí, nevoní, nemá to to vánoční kouzlo.

Rozhovor s paní učitelkou Voltnerovou

Jaké dodržujete zvyky a tradice nebo jste dodržovala v dětství?

Vánoce jsou svátky klidu a letos se mi to podařilo, zajistit, že celá naše rodina to vnímala tak, že to není o materialismu, o dárkách a jídle, ale že je potřeba se zastavit, zklidnit se a vnímat luxus toho, že se zpomalí. A když jsem byla malá, tak jsem pouštěla lodičky ve skořápkách od vlašských ořechů, to se mi moc líbilo.

Ví už Vaše děti o existenci Ježíška? Jestli ano, jak se to dozvěděli a jestli ne, jak jim to plánujete říct?

Já jsem nikdy o Ježíškovi nelhala, vždycky jsem synovi říkala, že někteří lidé věří na Ježíška a mluví o tom, že dárky kupuje Ježíšek, ale že my v naší rodině si to říkáme jinak, že dárky kupují rodiče. A že si může vybrat, čemu bude věřit a nevádí, když o tom lidé mluví jinak.

Co jste dělala, když ještě Vaše děti věřily na Ježíška, abyste udržela kouzlo Vánoc?

Jak už jsem řekla u první otázky, vnímám Vánoce tak, že hlavní je vnímat ten klid, umět se odstříhnout od té zběsilosti, ve které žijeme normálně, kdy nás bombardují e-maily apod., že je důležité vnímat ten klid.

Jak přemýšlíte nad udržitelností během Vánoc, například živý stromeček v květináči apod.?

Recykluji dárkové tašky, takže nekupuji balicí papír a stromeček vždycky kupuji živý v květináči, který se pak snažím udržovat živý (ne vždycky se to podaří), ozdob mám jen velmi málo a ty používám pořád ty stejné dokola.

Rozhovor s paní učitelkou Valentovou

Jaké dodržujete zvyky a tradice nebo jste dodržovala v dětství?

Vždycky jsme zdobili vánoční stromeček až na Štědrý den, pekli jsme cukroví, rozkrajovali jablíčko a vždycky jsme měli na stole ježka z takového toho vizovického těsta, protože se říká, že když je na štědrovečerním stole ježek, tak všichni budou v dalším roce zdraví.

Ví už Vaše děti o existenci Ježíška? Jestli ano, jak se to dozvěděli a jestli ne, jak jim to plánujete říct?

Tak moje děti mají 15, 18 a 20, takže já jsem přesvědčena, že už o neexistenci ví :), ale když byli malí, tak tomu stoprocentně věřili. Vždycky jsme šli po večeři ven, když jsme odcházeli, tak dárky nikde, a když jsme se vrátili, tak už tam byly (s tím, že jeden z nás se pod nějakou záminkou vrátil), takže tomu věřily nádherně, ale potom vlivem kamarádů a spolužáků na to pak už věřit přestaly.

Co jste dělala, když ještě Vaše děti věřily na Ježíška, abyste udržela kouzlo Vánoc?

Děti už mám větší, takže se už podílí na přípravě a je pro mě velmi důležité, abychom se na Štědrý den všichni sešli (sice ještě všichni bydlí doma, ale dcera už třeba studuje v Brně), tak to kouzlo vnímám v tom, že jsme spolu, chystáme všechno společně... Jo potom jsme měli ještě jednu tradici, kterou děti neměly moc rády, že než se rozbálí dárky, tak se musí zpívat koledy, což jako malí nesnášeli, protože to hrozně zdržovalo. Celkově je to taková moc pěkná atmosféra, že jsme všichni spolu a všechno chystáme, všichni se na to moc těšíme.

Jak přemýšlíte nad udržitelností během Vánoc, například živý stromeček v květináči apod.?

Stromeček kupuji vždycky živý, ty plastové moc nemusím, přestože se to musí vypěstovat, pak se chudáček pokácí, tak přesto kupuji vždy živý, ale vždycky ho potom použiji na topení a dřív, když jsem ještě netopila dřevem, tak jsem ho věnovala. My se snažíme celkově žít šetrně k planetě, takže pro nás Vánoce nejsou až taková výjimka, šetříme zdroji apod. Takže pro nás je to v tomto jen další den, kdy o těchto věcech přemýšlíme.

Název školního časopisu: Cestovní horečka

Téma: Vánoční číslo

Šéfredaktoři: Petr Kardinál, Nela Opravilová

Redaktoři: Robert Skopalík, Adéla Štveráková, Nela Zvoníčková, Marie Pryčová, Monika Pavla Šimáčková, Petr Protivánek a další

Zodpovědná osoba: Mgr, Pavel Stůj Ph.D

Číslo časopisu: 1. vydání v edici nové éry za rok 2023

Obálku vytvořila: Nela Opravilová

Zveřejněno:

Copyright © 2022 by Mgr. Pavel Stůj Ph.D

Veškerý obsah náleží časopisu Cestovní horečka, všechna práva vyhrazena